

I

Op .... 2013 is een klacht ingediend door een externe klager tegen een medewerker van de Universiteit Twente (hierna te noemen 'beklaagde'), wegens schending van de wetenschappelijke integriteit. De klacht heeft betrekking op het feit dat in een artikel in een vaktijdschrift geen melding wordt gemaakt van de afwijkende resultaten in het onderzoek van een student van de Universiteit Twente, waarvan beklagde de begeleider was, dat is gebaseerd op dezelfde gegevens. Het onderzoek is weergegeven in de bachelor scriptie van de student. Naar de mening van de klager had hiervan in het artikel melding gemaakt moeten worden. De student staat overigens vermeld als mede auteur van het artikel in het tijdschrift.

Naar de inhoud acht de Commissie Wetenschappelijke Integriteit de klacht gefundeerd. De verschillen tussen de in de scriptie en het artikel gerapporteerde resultaten zijn terug te voeren tot het feit dat in de scriptie tweezijdig is getoetst en in het artikel éézijdig. Hiervan had melding gemaakt moeten worden. Daarbij komt dat in het artikel ook geen melding wordt gemaakt van het feit dat ook bij eenzijdige toetsing slechts één van de zeven in het onderzoek gebruikte indicatoren een significante relatie oplevert. Door deze resultaten weg te laten kan de indruk ontstaan dat resultaten die de onderzoekers niet uitkomen worden verzwegen.

Naar de mening van de commissie is in dit geval sprake van verwijtbaar handelen omdat er wordt gehandeld in strijd met de principes van zorgvuldigheid en betrouwbaarheid. Zorgvuldigheid blijkt uit precisie en nuance bij het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek en het publiceren van de resultaten daarvan. De commissie is van mening dat het principe van zorgvuldigheid, zoals vermeld onder 1.1 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening is geschonden door het weglaten van een beschrijving van de wijze van toetsen en het feit dat de student twee jaar eerder nog op basis van dezelfde gegevens had geconcludeerd dat er geen significant verband bestaat. Daarnaast is de commissie van mening dat het principe van betrouwbaarheid is geschonden, door het selectief weglaten van onderzoeksresultaten zonder dit te melden, zoals vermeld onder II.1 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening.

Beklaagde is niet de eerste auteur van het artikel. Dat neemt niet weg dat alle auteurs ten volle verantwoordelijk zijn voor de inhoud van een artikel waaraan zij hun naam verbinden. Klager stelt in zijn klacht 'Op mij maakt dit verzwijgen van andere gegevens de indruk van wetenschapsfraude'. De commissie neemt deze zware kwalificatie uitdrukkelijk niet over. Omdat het hier voor zover bekend slechts om een incident gaat, wil de commissie ook niet spreken van een ernstige inbreuk op de wetenschappelijke integriteit. Vandaar de keuze voor de kwalificatie 'wetenschappelijke onzorgvuldigheid'.

In zijn rapport neemt de commissie expliciet afstand van de door klager gebruikte kwalificatie 'wetenschapsfraude'. Er worden geen gegevens gefingeerd of vervalst. Wel is er sprake van verwijtbaar gedrag. Door het selectief weergeven van onderzoeksresultaten, met name het weglaten van ongewenste uitkomsten, wordt er een 'hardheid' van de uitkomsten van het onderzoek gesuggereerd die door de totale uitkomsten van het onderzoek niet gerechtvaardigd wordt. Juist bij een publicatie in een niet-wetenschappelijk blad kan een dergelijke onzorgvuldigheid onder meer onjuiste interpretaties in de media in de hand werken.

Het College van Bestuur neemt het advies van de commissie over, inclusief de door het CvB gevraagde uitbreiding van de motivering van de gegrondheid van de klacht.

Beklaagde heeft vervolgens het LOWI advies gevraagd over het aanvankelijk oordeel van het CvB. Het LOWI geeft aan dat beklagde en klager beiden een klacht hebben ingediend bij het LOWI n.a.v. het voorgenomen besluit van het CvB.

Het advies van het LOWI is te vinden onder de volgende link:

<https://www.knaw.nl/shared/resources/thematisch/bestanden/LOWIadvies2013nr10.pdf>

Het College van Bestuur heeft het advies van het LOWI overgenomen op 27 januari 2014.

II

Op ....2013 is door een medewerker van de Universiteit Twente een klacht ingediend tegen een medewerker van de Universiteit Twente (hierna te noemen 'beklaagde) wegens schending van de wetenschappelijke integriteit. Klager is van mening dat beklagde mogelijk de wetenschappelijke integriteit heeft geschonden door grote delen van een labboek van een masterstudent te kopiëren en bij kleine onderdelen de aantekeningen van de student zorgvuldig te verwijderen. (Beklaagde en de masterstudent werkten samen aan een project.) Vervolgens heeft klager eigen opmerkingen op basis van zijn huidige inzichten geantidateerd opgenomen. Dit heeft beklagde gedaan zonder dit zowel schriftelijk als mondeling te vermelden. Klager ervaart het als een vertrouwensbreuk.

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit heeft zichzelf de volgende vragen gesteld:

1. Wat is de relevantie van een labboek? En in hoeverre kon de beklagde hiervan op de hoogte zijn? Ten eerste heeft beklagde zijn afstudeerproject gedaan onder leiding van klager. Hier heeft beklagde de werkwijze kunnen ervaren. Ten tweede staan op één van de eerste pagina's van het labboek (Laboratory notebook) duidelijke instructies. Bovenaan staat dat het labboek individu gebonden is en ook als wettelijk document kan worden gebruikt bij een mogelijke patentaanvraag of procesvoering. Het labboek is van grote betekenis voor het onderzoek. Er staat dat alle data direct moeten worden genoteerd in het labboek. Eveneens dat veranderingen na dato, met de huidige datum gedateerd en ondertekend moeten worden.

2. In hoeverre is het antidateren van gegevens en nieuwe inzichten in een labboek een schending van de wetenschappelijke integriteit?

De Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening is gebaseerd op een vijftal principes: zorgvuldigheid, betrouwbaarheid, controleerbaarheid, onpartijdigheid en onafhankelijkheid. Naar de mening van de commissie is in dit geval sprake van verwijtbaar handelen omdat er wordt gehandeld in strijd met de principes van zorgvuldigheid en betrouwbaarheid.

Het principe van zorgvuldigheid luidt: 'wetenschappelijke activiteiten geschieden met zorgvuldigheid. Toenemende prestatiedruk mag daaraan geen afbreuk doen.' Het labboek is individu gebonden, van grote betekenis voor het onderzoek en alle data dienen er direct in genoteerd te worden. De data zijn maanden lang niet door beklagde genoteerd en interpretaties zijn geantidateerd zonder vermelding hiervan. Daarnaast zijn er volgens de student geen concrete afspraken gemaakt met betrekking tot het gebruik van de data in het labboek van de student.

Het principe van betrouwbaarheid luidt: 'De reputatie van betrouwbaarheid van de wetenschap wordt door iedere wetenschapsbeoefenaar met zijn handelwijze ondersteund en versterkt. Een wetenschapsbeoefenaar is betrouwbaar in de uitvoering van zijn onderzoek en het rapporteren daarover, en evenzeer in de overdracht van zijn kennis in onderwijs en publicaties.' Beklaagde heeft niet betrouwbaar gehandeld in het rapporteren over zijn onderzoek. Hij heeft niet vermeld dat hij grote delen van de student heeft gekopieerd en heeft geantidateerd. Tevens heeft hij niet vermeld dat hij op basis van de huidige kennis data anders geïnterpreteerd heeft dan destijds en deze interpretaties dus heeft genoteerd onder de oude datum.

De commissie is van mening dat beklagde de principes van zorgvuldigheid en betrouwbaarheid heeft geschonden. De commissie is van oordeel dat de klacht een schending van de wetenschappelijke integriteit betreft en acht de klacht daarom gegrond.

Het College van Bestuur heeft op 9 september 2013 het advies van de CWI overgenomen en de klacht gegrond verklaard.

Rechtspositionele maatregelen zijn getroffen.